

הַזֶּה, (וכל המדידות של המשכן הזה והבית הזה בלשם) כְּדֵי לָקִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּסוּד כְּמוֹ שְׁלֹמֹעַלָה, לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם שְׁלֹמֹעַלָה, לְהִיטֹת הַכֹּל אֶחָד בְּסוּד אֶחָד. וּבָאוֹת זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, אִזּוֹ יִמְצְאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּסוּד אֶחָד, וּיְכַבְּדוּוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל, וְאִזּוֹ כְּתוּב (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֶתְרִיו וְאָמַר,

(תהלים כח) סוּד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. פְּסוּק זֶה הָרִי פְּרִשְׁוֵהוּ, אֲבָל סוּד ה' לִירְאָיו - אוֹתוֹ סוּד עֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד בְּגִיזוֹת, (שהוא סוֹתוֹ וְגוֹ) לֹא עוֹמֵד אֶלָּא לִירְאָיו, שֶׁהֵם יְרֵאִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד, וְהֵם רְאוּיִים לְאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְשִׁיחִיו אוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּגִיזוֹת וּבְנִסְתָּר פְּרֵאוֹי, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם - הַסּוּד שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּבְרִית הַקְּדוֹשׁ, לְהוֹדִיעֵם, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְקוּם שְׁעוֹמֵד לְהַגְלוֹת וּלְדַעַת.

וְעוֹד, סוּד ה' לִירְאָיו - שֶׁהֵם סוּדוֹת הָעוֹמְדִים בְּיְרֵאָה, וְאוֹתָם יְרֵאֵי חֲטָא יְרֵאִים בְּהֵם בְּאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם - לְדַעַת וּלְפָרֵשׁ דְּבָרִים, מִשּׁוֹם שֶׁאוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹמְדִים לְפָרוֹשׁ.

בֹּא וּרְאֵה, בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת נֶחֱקַק הָעוֹלָם וְהַתְּקִים, וְכֹלֵם עֲטָרָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. כְּשֶׁמְצַטְרָפוֹת, עוֹלוֹת בְּאוֹתִיּוֹת שְׁלֹמֹעַלָה וַיּוֹרְדוֹת לְמִטָּה, מִתְעַטְרוֹת בְּעַטְרוֹת בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וַיְכּוֹל לְהַתְּקִים.

אַחַר כֵּן יִצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וּיְבָרְאוּ אֶת הָעוֹלָם לְמַעְלָה וּמִטָּה, בְּעוֹלָם הַיְחוּד וּבְעוֹלָם הַפְּרוּד, וְנִקְרְאוּ (שיר השירים ב) הָרִי בְּתֵר, הָרִי הַפְּרוּד

קִיּוּמִן בְּהַאי עֲלֵמָא, (ס"א וְכָל מְרִידִין דְּהַאי מִשְׁבָּנָא וְהַאי בֵּיתָא כּוּלְהוּ) בְּגִין לְאַתְקִימָא הַאי עֲלֵמָא, בְּרִזָּא דְגִוּוֹנָא דְלַעֲיֵלָא, לְאַתְקִשְׁרָא הַאי עֲלֵמָא בְּעֵלְמָא דְלַעֲיֵלָא, לְמַהֲוִי כְּלָא חַד בְּרִזָּא חַדָּא. וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְעַר לְחַדְתוּתֵי עֲלֵמָא, כְּדִין יִשְׁתַּפְּחוּן כְּלָהוּ עֲלֵמִין בְּרִזָּא חַדָּא, וַיִּקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכָלָא, וּכְדִין כְּתִיב, (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֶבְתְּרִיה וְאָמַר, (תהלים כח) סוּד יי' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. הַאי קְרָא הָא אוּקְמוּה, אֲבָל סוּד יי' לִירְאָיו, הַהוּא רִזָּא עֲלָאָה דְקִיּוּמָא בְּגִיזוֹ, (דְּאִיְהוּ סְתִיִם וְגִיזוֹ) לֹא קִיּוּמָא אֶלָּא לִירְאָיו, דְּאִינּוֹן דְּחֲלִין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תְּדִיר, וְאִינּוֹן אֶתְחַזּוֹן לְאִינּוֹן רִזִּין עֲלֵאִין, וּלְמַהֲוִי אִינּוֹן רִזִּין עֲלֵאִין בְּגִיזוֹ וּבְסִתְיִמוֹ כְּדָקָא יְאוֹת, בְּגִין דְּאִינּוֹן רִזִּין עֲלֵאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, רִזָּא דְאִיְהוּ קִיּוּמָא בְּבְרִית קִיּוּמָא, לְהוֹדִיעֵם, בְּגִין דְּאִיְהוּ אֶתֶר דְּקִיּוּמָא לְגַלְאָה לְמַנְדַּע.

הַזֶּה סוּד יי' לִירְאָיו, דְּאִינּוֹן רִזִּין דְּקִיּוּמִן בְּדְחִילוֹ, וְאִינּוֹן דְּחֲלִי חֲטָאָה דְּחֲלִין בְּהוּ, בְּאִינּוֹן רִזִּין עֲלֵאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: לְמַנְדַּע וּלְפָרֵשׁ מְלִין, בְּגִין דְּאִינּוֹן מְלִין דְּקִיּוּמִן לְפָרֵשׁ.

הָא חֲזִי, בְּאַרְבָּעִין וַתְּרִין אֶתְוּוֹן אֶתְגְּלִיף עֲלֵמָא, וְאַתְקִיִּים. וְכֵלְהוּ עֲטָרָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא. פֶּד מְצַטְרָפִין, סְלִקִין בְּאַתְוִי לַעֲיֵלָא, וּנְחִתִין לְתַתָּא, מִתְעַטְרִין עֲטְרִין, בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלֵמָא, וַיְכִיל לְאַתְקִימָא.

וְלְבַתֵּר נִפְקוּ אֶתְוּוֹן וּבְרוּ עֲלֵמָא לַעֲיֵלָא וְתַתָּא. בְּעֵלְמָא דִּיחַוְדָּא, וּבְעֵלְמָא דְפְרוּדָּא, וְאַתְקְרוּן הָרִי בְּתֵר, טוּרֵי דְפְרוּדָּא דְמִשְׁתַּקְּיִין.

שנשקים, כשצד הדרום מתחיל לקרב אליו, ואז המים שופעים, ובכח הזה שלמעלה שופע, והכל הוא בשמחה.

בשהמחשבה עולה ברוחן של השמחה מטמיר כל הטמירים, מגיע ושופע מתוכה זהר אחד, ומתקרבים זה בזה, והרי פרשוק. ואותן ארבעים ושנים אותיות הן סוד עליון, ובהן נברא העולם העליון והעולם התחתון, והן הקיום וסוד כל העולמות. ועל שהן סוד העולמות, כתוב סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. זה סוד האותיות החקיקות בהצנע, מפרשות בחקיקותיו בגלוי.

כתוב (שמות כו) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים, והרי פרשוק. את האורים - שמאירים סוד האספקלריה המאירה, וזוהי חקיקת השם הקדוש בסוד של ארבעים ושנים שבהן נבראו העולמות והיו משקעות בו. ואת התמים - סוד אותן האותיות שכלולות במקום האספקלריה שאינה מאירה, והיא מתנהגת (נאורה) בע"ב אותיות חקיקות, שהן סוד השם הקדוש, וכלן נקראות אורים ותמים.

בא וראה, כשאותן אותיות משקעות שם, באותו כח, מאירות אותיות אחרות בחקיקת אותם שמות השבטים, ומאירים או נחשכים, והכל הוא בסוד אותן האותיות של השמות הקדושים כמו שאמרנו. ואותן האותיות של השמות הקדושים באות על סוד התורה, וכל העולמות באים (נבראו) בסוד של אלו האותיות. השמות הללו היו גנוזים משקעים שם, ובשמות השבטים היו האותיות שלהם בולטות למעלה. ועל פן הכל מסוד אותן האותיות, והכל בארנו.

פד סטרא דדרום שארי לקרבא (דף רל"ד ע"ב) בהדיה, וכדין מיא נגדין, ובחילא דא דעילא, נגיד, כלא הוא בחידו.

בד מחשבה, סליק ברעו דחדוה, מטמירא דכל טמירין, מטי ונגיד מגויה חד זיתרא, מתקרבין דא בדא, והא אוקמוה.

ואינון ארבעין ותרין אתוון, אינון רזא עלאה, ובאינון אתברי עלמא עלאה ועלמא תתאה. ואינון קיומא ורזא דכל עלמין. ועל דאיהו רזא דעלמין, כתיב סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם. דא רזא, דאתוון גליפין, טטקוטאי מסינטן בגלפוי באתגלייא.

כתיב ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים, והא אוקמוה. את

האורים: דנהרין, רזא דאספקלריא דנהרא, ודא איהו גליפו דאתוון דשמא קדישא, ברזא דארבעין ותרין, דבהו אתברין עלמין, והוו משקעין ביה. ואת התומים: רזא דאינון אתוון, דכלילין באתר דאספקלריא דלא נהרא. ואיהי אתנהגא (ד"א אתנהרא) בע"ב אתוון גליפין, דאינון רזא דשמא קדישא, וכלהו אקרון אורים ותומים.

תא חזי, פד אינון אתוון משקעאן תמן, בההוא חילא, נהרין אתוון אתרנין,

בגליפו דאינון שמהן דשבטין, ונהרין או אתחשכאן, וכלא בההוא רזא דאינון אתוון דשמהן קדישין בדקאמרן. ואינון אתוון דשמהן קדישין, אינון אתין על רזא דאורייתא, וכלהו עלמין אתין (ס"א אתברין),

ברזא דאלין אתוון. אלין שמהן הוו גניזין משקעין תמן, ושמהן דשבטין הוו בלטיין אתוון דלהון לעילא. ועל דא כלא מרזא דאינון אתוון, וכלא אוקימנא.